

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2008/1/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 15 ianuarie 2008

privind prevenirea și controlul integrat al poluării

(versiune codificată)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori și în mod substanțial ⁽⁴⁾. Din motive de claritate și de coerență, directiva menționată ar trebui să fie codificată.

(2) Obiectivele și principiile politicii de mediu a Comunității, enunțate la articolul 174 din tratat, se referă în special la prevenirea, reducerea și, pe cât posibil, eliminarea poluării prin favorizarea intervențiilor la sursă și prin asigurarea unei gestionări prudente a resurselor naturale, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește” și cu principiul prevenirii poluării.

(3) Al cincilea program de acțiune pentru mediu, ale cărui orientări generale au fost aprobate de către Consiliu și de către reprezentanții guvernelor statelor membre, reușiți în cadrul Consiliului, prin Rezoluția din 1 februarie 1993 privind un program comunitar de politici și de acțiune pentru mediu și dezvoltare durabilă ⁽⁵⁾, a acordat prioritate controlului integrat al poluării ca parte semnificativă a progresului spre un echilibru mai durabil între activitățile umane și dezvoltarea socioeconomică, pe de o parte, și resursele și capacitatea de regenerare a naturii, pe de altă parte.

(4) Punerea în aplicare a unei strategii integrate pentru reducerea poluării implică întreprinderea de acțiuni la nivel comunitar pentru a modifica și a completa legislația comunitară existentă cu privire la prevenirea și controlul poluării provenite de la instalațiile industriale.

(5) Directiva 84/360/CEE a Consiliului din 28 iunie 1984 privind combaterea poluării atmosferice provenite de la instalațiile industriale ⁽⁶⁾ a introdus un cadru general prin care se solicită autorizarea înainte de orice exploatare sau modificare substanțială a instalațiilor industriale care ar putea provoca poluarea aerului.

(6) Directiva 2006/11/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase deversate în mediul acvatic al Comunității ⁽⁷⁾ prevede obligația de a obține o autorizație pentru evacuarea acestor substanțe.

(7) Cu toate că există legislație comunitară privind combaterea poluării aerului, precum și privind prevenirea sau reducerea evacuării de substanțe periculoase în apă, nu există legislație comunitară comparabilă care are drept obiectiv prevenirea sau minimizarea emisiilor în sol.

⁽¹⁾ JO C 97, 28.4.2007, p. 12.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 19 iunie 2007 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 17 decembrie 2007.

⁽³⁾ JO L 257, 10.10.1996, p. 26. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).

⁽⁴⁾ A se vedea anexa VI partea A.

⁽⁵⁾ JO C 138, 17.5.1993, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 188, 16.7.1984, p. 20. Directivă modificată prin Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

⁽⁷⁾ JO L 64, 4.3.2006, p. 52.

- (8) Diversele abordări pentru controlul emisiilor în aer, apă sau sol, luate separat, pot favoriza mai degrabă trecerea poluării de la o componentă a mediului la alta, decât protecția mediului ca întreg.
- (9) Obiectivul unei abordări integrate de control al poluării este acela de a preveni emisiile în aer, apă sau sol oriunde este posibil, având în vedere gestionarea deșeurilor, și, unde nu este posibil, de a minimiza aceste emisii pentru a se atinge un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său.
- (10) Prezenta directivă ar trebui să stabilească un cadru general pentru prevenirea și controlul integrat al poluării. Prezenta directivă ar trebui să prevadă măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prevenirii și a controlului integrat al poluării pentru a obține un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său. Aplicarea principiului dezvoltării durabile ar trebui să fie promovată printr-o strategie integrată asupra controlului poluării.
- (11) Prevederile prezentei directive ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽¹⁾. În cazul în care informațiile sau concluziile obținute ca urmare a aplicării directivei menționate anterior trebuie luate în considerare pentru acordarea autorizației, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere punerii în aplicare a Directivei 85/337/CEE.
- (12) Statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a se asigura că operatorul activităților industriale prevăzute în prezenta directivă respectă principiile generale ale unor obligații fundamentale. În acest scop, este suficient ca autoritățile competente să ia în considerare aceste principii generale la stabilirea condițiilor de autorizare.
- (13) Unele dintre dispozițiile adoptate în temeiul prezentei directive trebuie aplicate instalațiilor existente după 30 octombrie 2007, iar altele au trebuit să fie aplicate de la 30 octombrie 1999.
- (14) Pentru a aborda problemele legate de poluare într-un mod mai eficient și eficace, operatorul ar trebui să aibă în vedere aspectele legate de mediu. Aceste aspecte ar trebui să fie comunicate autorității sau autorităților competente pentru ca acestea să poată constata, înainte de a elibera o autorizație, că toate măsurile adecvate de prevenire sau de control al poluării au fost stabilite. Proceduri de solicitare a autorizării foarte diferite pot da naștere la niveluri diferite de protecție a mediului și de conștientizare a publicului. De aceea, cererile de autorizare depuse în temeiul prezentei directive ar trebui să cuprindă un minim de informații.
- (15) O coordonare deplină la nivelul autorităților competente în ceea ce privește procedura și condițiile de autorizare ar trebui să permită obținerea celui mai înalt nivel posibil de protecție a mediului ca întreg.
- (16) Autoritatea sau autoritățile competente ar trebui să acorde o autorizație sau să o modifice numai în momentul în care au fost prevăzute măsuri de protecție integrată a mediului pentru aer, apă și sol.
- (17) Autorizația ar trebui să cuprindă toate măsurile necesare pentru îndeplinirea condițiilor de autorizare pentru a se atinge astfel un înalt grad de protecție a mediului în ansamblul său. Fără a aduce atingere procedurii de autorizare, aceste măsuri pot fi condiționate și de anumite cerințe obligatorii generale.
- (18) Valorile-limită de emisie, parametrii sau măsurile tehnice echivalente ar trebui să se bazeze pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a se prescrie utilizarea unei anumite tehnici sau tehnologii specifice și luându-se în considerare caracteristicile instalației respective, amplasarea geografică a acesteia și condițiile locale de mediu. În toate cazurile, condițiile de autorizare ar trebui să cuprindă dispoziții privind limitarea la minim a poluării la distanță sau transfrontaliere și să asigure un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său.
- (19) Este la latitudinea statelor membre să determine modul în care se iau în considerare, unde este cazul, caracteristicile tehnice ale instalației vizate, amplasarea geografică a acesteia, precum și condițiile locale de mediu.
- (20) În cazul în care un standard de calitate a mediului impune condiții mai stricte decât cele care pot fi obținute prin utilizarea celor mai bune tehnici disponibile, în vederea autorizării ar trebui să fie solicitată în mod special îndeplinirea unor condiții suplimentare, fără a aduce atingere altor măsuri care pot fi adoptate pentru a se îndeplini standardele de calitate a mediului.

⁽¹⁾ JO L 175, 5.7.1985, p. 40. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 156, 25.6.2003, p. 17).

- (21) Deoarece cele mai bune tehnici disponibile vor suferi modificări în timp, în special ca urmare a progreselor tehnice, autoritățile competente ar trebui să monitorizeze sau să fie informate cu privire la aceste progrese.
- (22) Modificările aduse unei instalații pot duce la poluare. Din acest motiv, autoritatea sau autoritățile competente ar trebui să fie înștiințate asupra oricărei schimbări care ar putea afecta mediul. Modificările substanțiale aduse unei instalații ar trebui să fie supuse autorizării prealabile în conformitate cu prezenta directivă.
- (23) Condițiile de autorizare ar trebui să fie revizuite periodic și actualizate dacă este necesar. În anumite condiții, acestea ar trebui să fie oricum reexamineate.
- (24) O reală participare a publicului la luarea deciziilor ar trebui să-i permită acestuia să se exprime, iar factorilor de decizie să țină seama de opiniile și de preocupările care ar putea fi relevante în ceea ce privește deciziile în cauză, conducând astfel la o mai mare responsabilitate și transparență în procesul de luare a deciziilor și contribuind la conștientizarea de către public a aspectelor de mediu și la câștigarea de sprijin pentru deciziile adoptate. În special, publicul ar trebui să aibă acces la informații cu privire la modul de operare a instalațiilor și la efectele lor potențiale asupra mediului și, înainte de luarea oricărei decizii, la informații referitoare la cererile de autorizare pentru instalații noi sau pentru modificări importante sau referitoare la autorizații în sine, la actualizarea acestora și la datele relevante de monitorizare.
- (25) Participarea, inclusiv participarea prin intermediul asociațiilor, al organizațiilor și al grupurilor, în special al organizațiilor nonguvernamentale care promovează protecția mediului, ar trebui încurajată în mod adecvat, inclusiv prin promovarea educației publicului privind mediul ambiant.
- (26) La 25 iunie 1998, Comunitatea a semnat Convenția CEE-ONU privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu (Convenția de la Århus). Printre obiectivele Convenției de la Århus se numără dezideratul de a garanta drepturile de participare a publicului la luarea deciziilor în probleme de mediu pentru a contribui la protejarea dreptului fiecăruia de a trăi într-un mediu adecvat sănătății și bunăstării personale.
- (27) Producerea și schimbul de informații, la nivel comunitar, asupra celor mai bune tehnici disponibile ar trebui să contribuie la redresarea dezechilibrelor tehnologice în cadrul Comunității, să promoveze diseminarea la nivel mondial a valorilor-limită și a tehnicilor utilizate în cadrul Comunității și ar trebui să sprijine statele membre în punerea eficientă în aplicare a prezentei directive.
- (28) Ar trebui să se întocmească cu regularitate rapoarte asupra punerii în aplicare și a eficienței prezentei directive.
- (29) Prezenta directivă vizează instalațiile al căror potențial de poluare și, prin urmare, de poluare transfrontalieră este considerabil. Ar trebui organizate consultări transfrontaliere în cazurile în care cererile de autorizare se referă la instalații noi sau la modificări substanțiale ale instalațiilor, care este probabil să aibă efecte negative considerabile asupra mediului. Cererile referitoare la astfel de propuneri sau de modificări importante ar trebui să fie puse la dispoziția publicului din statul membru care ar putea fi afectat.
- (30) La nivelul Comunității se poate identifica nevoia de acțiune pentru stabilirea valorilor-limită de emisie pentru anumite categorii de instalații și de poluanți care intră sub incidența prezentei directive. Parlamentul European și Consiliul ar trebui să stabilească aceste valori-limită de emisie în conformitate cu dispozițiile tratatului.
- (31) Dispozițiile prezentei directive se aplică fără a aduce atingere prevederilor comunitare privind sănătatea și siguranța la locul de muncă.
- (32) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul național a directivelor, astfel cum sunt menționate în anexa VI partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Scopul și domeniul de aplicare

Scopul prezentei directive este de a realiza prevenirea și controlul integrat al poluării care rezultă din activitățile enumerate în anexa I. Prezenta directivă stabilește măsurile destinate prevenirii sau, în cazul în care aceasta nu este posibilă, reducerii emisiilor în aer, apă sau sol care provin din activitățile menționate anterior, inclusiv măsurile referitoare la deșeuri, pentru a se atinge un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său, fără a aduce atingere Directivei 85/337/CEE și altor prevederi comunitare relevante.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „substanță” înseamnă orice element chimic și compuși acestuia, cu excepția substanțelor radioactive în sensul Directivei 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante⁽¹⁾ și a organismelor modificate genetic în sensul Directivei 90/219/CEE a Consiliului din 23 aprilie 1990 privind utilizarea în condiții de izolare a microorganismelor modificate genetic⁽²⁾ și al Directivei 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic⁽³⁾;
2. „poluare” înseamnă introducerea directă sau indirectă, ca rezultat al activității umane, de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot în aer, apă sau sol, care pot avea efect nociv asupra sănătății umane sau asupra calității mediului, pot avea efecte dăunătoare asupra proprietății materiale sau pot altera sau afecta agrementul sau alte utilizări legitime ale mediului;
3. „instalație” înseamnă o unitate tehnică staționară în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I, precum și alte activități direct legate din punct de vedere tehnic cu activitățile desfășurate pe amplasamentul respectiv și care ar putea avea un efect asupra emisiilor și a poluării;
4. „instalație existentă” înseamnă o instalație care era în funcțiune sau era autorizată la data de 30 octombrie 1999, în conformitate cu legislația existentă până la acea dată, sau o instalație care, din perspectiva autorității competente, face obiectul unei cereri complete de autorizare, cu condiția ca instalația respectivă să fi fost pusă în funcțiune până la data de 30 octombrie 2000;
5. „emisie” înseamnă evacuarea directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot în aer, apă sau sol, provenite din surse punctiforme sau difuze ale instalației;
6. „valori-limită de emisie” înseamnă masa, exprimată prin anumiți parametri specifici, concentrația și/sau nivelul unei anumite emisii, care nu poate fi depășită pe parcursul unui sau al mai multor intervale de timp; valorile-limită de emisie mai pot fi stabilite pentru anumite grupe, familii sau categorii de substanțe, în special pentru cele menționate în anexa III. Valorile-limită de emisie pentru substanțe se aplică în mod normal în punctul în care emisiile părăsesc instalația, la această determinare neluându-se în considerare nicio diluție; în ceea ce privește evacuările indirecte în apă, se poate lua în considerare efectul unei stații de epurare a apei uzate la determinarea valorilor-limită de emisie ale instalației respective, cu condiția garantării unui nivel echivalent de protecție a mediului în ansamblul său și cu condiția ca acest fapt să nu determine niveluri mai ridicate de poluare a mediului, fără a aduce atingere Directivei 2006/11/CE sau directivelor de punere în aplicare a acesteia;
7. „standard de calitate a mediului” înseamnă totalitatea cerințelor care trebuie respectate la un moment dat de un anumit mediu sau de o anumită componentă a acestuia, astfel cum sunt prevăzute în legislația comunitară;
8. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea sau autoritățile sau organismele responsabile, în conformitate cu dispozițiile legale din statele membre, de îndeplinirea obligațiilor ce rezultă din prezenta directivă;
9. „autorizație” înseamnă acea parte a unei decizii scrise sau o asemenea decizie în totalitatea ei (sau mai multe decizii de acest tip) prin care se acordă autorizația de a exploata o instalație, în totalitate sau parțial, dacă se îndeplinesc anumite condiții care garantează faptul că instalația se conformează cerințelor prezentei directive. O autorizație poate viza una sau mai multe instalații sau părți ale instalațiilor situate pe același amplasament, exploatate de către același operator;
10. „modificare în exploatare” înseamnă o schimbare a naturii sau a funcționării instalației sau o extindere a acesteia, care poate avea consecințe asupra mediului;
11. „modificare substanțială” înseamnă o modificare în exploatare care, în opinia autorității competente, poate avea efecte negative semnificative asupra ființelor umane sau asupra mediului; în sensul acestei definiții, orice modificare sau extindere a a exploatării este considerată substanțială atunci când o astfel de modificare sau extindere în sine îndeplinește limitele prevăzute, dacă acestea există, în anexa I;
12. „cele mai bune tehnici disponibile” înseamnă stadiul cel mai eficient și mai avansat în dezvoltarea activităților și a metodelor lor de exploatare care indică adecvarea din punct de vedere practic a anumitor tehnici pentru a constitui, în principiu, o referință în stabilirea valorilor-limită de emisie, determinate pentru a preveni și, acolo unde nu este posibil, pentru a reduce în ansamblu emisiile și impactul acestora asupra mediului în întregul său;

⁽¹⁾ JO L 159, 29.6.1996, p. 1.

⁽²⁾ JO L 117, 8.5.1990, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Decizia 2005/174/CE a Comisiei (JO L 59, 5.3.2005, p. 20).

⁽³⁾ JO L 106, 17.4.2001, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1830/2003 (JO L 268, 18.10.2003, p. 24).

- (a) „tehnici” include atât tehnologia utilizată, cât și modul în care instalația este proiectată, construită, întreținută, exploatată și scoasă din funcțiune;
- (b) „tehnici disponibile” înseamnă acele tehnici care au înregistrat un nivel de dezvoltare care permite punerea lor în aplicare în sectorul industrial relevant, în condiții economice și tehnice viabile, luându-se în considerare costurile și avantajele, indiferent dacă aceste tehnici sunt sau nu produse sau utilizate în statul membru respectiv, atâta timp cât acestea sunt accesibile operatorului în condiții acceptabile;
- (c) „cele mai bune” înseamnă cele mai eficiente pentru atingerea unui nivel general ridicat de protecție a mediului în ansamblul său.

La determinarea celor mai bune tehnici disponibile, trebuie acordată o atenție specială elementelor menționate în anexa IV;

13. „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau deține controlul asupra instalației sau, dacă acest lucru se specifică în legislația internă, căreia i-a fost atribuită o putere economică decisivă asupra funcționării instalației din punct de vedere tehnic;
14. „public” înseamnă una sau mai multe persoane fizice sau juridice și, în conformitate cu legislația sau practica națională, asociațiile, organizațiile sau grupurile acestora;
15. „public interesat” înseamnă publicul afectat sau care ar putea fi afectat sau care are un interes în luarea unei decizii privind eliberarea sau actualizarea unei autorizații sau a condițiilor de acordare a unei autorizații; în sensul prezentei definiții, se consideră că au un interes organizațiile nonguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc toate condițiile prevăzute de legislația internă.

Articolul 3

Principii generale care reglementează obligațiile fundamentale ale operatorului

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru ca autoritățile competente să se asigure că instalațiile sunt exploatate astfel încât:

- (a) să fie luate toate măsurile adecvate de prevenire a poluării, în special prin aplicarea celor mai bune tehnici disponibile;
- (b) să nu se producă nicio poluare semnificativă;

- (c) să fie evitată producerea de deșeuri în conformitate cu Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile ⁽¹⁾; în cazul în care se produc deșeuri, acestea trebuie recuperate sau, dacă acest lucru este imposibil din punct de vedere tehnic și economic, eliminate, evitându-se sau reducându-se orice impact asupra mediului;
- (d) energia să fie utilizată eficient;
- (e) să se ia măsurile necesare pentru prevenirea accidentelor și pentru limitarea consecințelor acestora;
- (f) să se ia măsurile necesare, astfel încât, la încetarea definitivă a activității, să se evite orice risc de poluare și să se readucă amplasamentul unde a funcționat respectiva instalație într-o stare satisfăcătoare.

(2) În scopul conformării la dispozițiile prezentului articol, este suficient ca statele membre să se asigure că autoritățile competente iau în considerare principiile generale stabilite la alineatul (1) în momentul în care determină condițiile de acordare a autorizației.

Articolul 4

Autorizații pentru instalații noi

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că nici o instalație nouă nu este exploatată fără autorizație eliberată în conformitate cu prezenta directivă, fără a aduce atingere excepțiilor prevăzute în Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari ⁽²⁾.

Articolul 5

Cerințe pentru eliberarea autorizațiilor pentru instalațiile existente

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că autoritățile competente se asigură, prin intermediul autorizațiilor emise în conformitate cu articolele 6 și 8 sau, după caz, prin revizuirea și, dacă este necesar, prin actualizarea condițiilor, că instalațiile existente funcționează conform cerințelor de la articolele 3, 7, 9, 10 și 13, articolul 14 literele (a) și (b) și articolul 15 alineatul (2), până la data de 30 octombrie 2007, fără a aduce atingere legislației comunitare specifice.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru aplicarea, la instalațiile existente, a dispozițiilor articolelor 1, 2, 11 și 12, ale articolului 14 litera (c), ale articolului 15 alineatele (1) și (3), ale articolelor 17, 18 și ale articolului 19 alineatul (2) cu începere de la data de 30 octombrie 1999.

⁽¹⁾ JO L 114, 27.4.2006, p. 9.

⁽²⁾ JO L 309, 27.11.2001, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/105/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 368).

*Articolul 6***Cererile de autorizare**

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că cererile înaintate autorităților competente pentru autorizare cuprind o descriere a următoarelor elemente:

- (a) a instalației și a activităților acesteia;
- (b) a materiilor prime și auxiliare, a altor substanțe și a energiei utilizate sau generate de instalație;
- (c) a surselor de emisie din instalație;
- (d) a caracteristicilor amplasamentului instalației;
- (e) a naturii și a cantităților emisiilor posibil a fi evacuate din instalație în fiecare factor de mediu, precum și a identificării efectelor semnificative ale emisiilor asupra mediului;
- (f) a tehnologiei propuse și a altor tehnici pentru prevenirea sau, dacă nu este posibil, pentru reducerea emisiilor din instalație;
- (g) dacă este necesar, a măsurilor pentru prevenirea și recuperarea deșeurilor generate de instalație;
- (h) a măsurilor planificate ulterior pentru a respecta principiile generale asupra obligațiilor fundamentale ale operatorului, astfel cum sunt prevăzute la articolul 3;
- (i) a măsurilor planificate pentru monitorizarea emisiilor în mediu;
- (j) descrierea sumară a principalelor alternative, atunci când există, studiate de solicitant.

O cerere de autorizare cuprinde și un rezumat netehnic al detaliilor menționate la literele (a)-(j).

(2) În cazul în care informațiile furnizate în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva 85/337/CEE sau în cazul în care un raport de securitate realizat în conformitate cu Directiva 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind

controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase⁽¹⁾ sau alte informații furnizate conform cerințelor altor acte legislative îndeplinesc oricare dintre cerințele acestui articol, acele informații pot fi incluse în cererea de autorizare sau anexate la aceasta.

*Articolul 7***Abordarea integrată la eliberarea de autorizații**

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că procedura și condițiile de acordare a autorizației sunt complet coordonate în cazul în care sunt implicate mai multe autorități competente, pentru a se asigura o abordare integrată efectivă de către toate autoritățile competente implicate în această procedură.

*Articolul 8***Decizii**

Fără a aduce atingere altor cerințe stabilite în legislația națională sau comunitară, autoritatea competentă eliberează o autorizație care cuprinde condițiile prin care se garantează faptul că instalația îndeplinește cerințele prezentei directive sau, în cazul contrar, refuză acordarea autorizației.

Toate autorizațiile eliberate și toate autorizațiile modificate trebuie să cuprindă informații privind măsurile de protecție a aerului, a apei și a solului, astfel cum este prevăzut în prezenta directivă.

*Articolul 9***Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească autorizația**

(1) Statele membre se asigură că autorizația cuprinde toate măsurile necesare pentru îndeplinirea cerințelor de la articolele 3 și 10 pentru acordarea autorizațiilor, pentru a atinge un nivel ridicat de protecție a mediului în ansamblul său, prin măsuri de protecție a aerului, a apei și a solului.

(2) În cazul unei instalații noi sau a unei modificări substanțiale când se aplică articolul 4 din Directiva 85/337/CEE, pentru acordarea autorizației se iau în considerare toate informațiile relevante sau toate concluziile obținute în temeiul articolelor 5, 6 și 7 din respectiva directivă.

(3) Autorizația prevede valorile-limită de emisie pentru substanțe poluante, în special pentru cele menționate în anexa III, care este probabil să fie emise de instalația respectivă în cantități semnificative, luându-se în considerare natura acestora și potențialul lor de a transfera poluarea dintr-un mediu în altul (apă, aer, sol). Dacă este necesar, autorizația cuprinde cerințele adecvate pentru protecția solului și a apelor subterane, precum și măsurile privind gestionarea deșeurilor generate de instalație. După caz, valorile-limită pot fi completate sau înlocuite cu parametri sau cu măsuri tehnice echivalente.

⁽¹⁾ JO L 10, 14.1.1997, p. 13. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

Pentru instalațiile menționate la punctul 6.6 din anexa I, valorile-limită de emisie stabilite în conformitate cu prezentul alineat țin seama de aspectele practice caracteristice acestor categorii de instalații.

În cazul în care emisiile unui gaz cu efect de seră dintr-o instalație sunt specificate în anexa I la Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității⁽¹⁾ în legătură cu o activitate desfășurată în instalația respectivă, autorizația nu trebuie să prevadă o valoare-limită pentru emisiile directe ale unui astfel de gaz decât în cazul în care este necesar să se asigure că nu este provocată o poluare locală semnificativă.

Pentru activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE, statele membre pot opta să nu impună cerințele privind eficiența energetică pentru unitățile de ardere sau pentru alte unități care emit dioxid de carbon pe amplasament.

Atunci când este necesar, autoritățile competente modifică autorizația în mod adecvat.

Al treilea, al patrulea și al cincilea paragraf nu se aplică instalațiilor care sunt excluse temporar din sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității în conformitate cu articolul 27 din Directiva 2003/87/CE.

(4) Fără a aduce atingere articolului 10, valorile-limită de emisie, parametrii și măsurile tehnice echivalente menționate la alineatul (3) se bazează pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a prescrie utilizarea unei tehnici sau tehnologii specifice, dar luându-se în considerare caracteristicile tehnice ale instalației respective, localizarea geografică a acesteia, precum și condițiile locale de mediu. În toate situațiile, condițiile autorizației cuprind prevederi referitoare la limitarea la minim a poluării la distanță sau transfrontaliere și asigură un nivel ridicat de protecție a mediului în ansamblul său.

(5) Autorizația cuprinde cerințe adecvate de monitorizare a emisiilor, specificându-se metodologia de măsurare, frecvența, procedura de evaluare și obligația de a furniza autorității competente datele solicitate pentru a verifica conformarea cu cerințele autorizației.

Pentru instalațiile menționate la punctul 6.6 din anexa I, măsurile prevăzute la prezentul alineat pot ține seama de costuri și beneficii.

(6) Autorizația cuprinde măsuri privind anumite condiții, altele decât condițiile normale de exploatare. Astfel, în cazul în care există riscul ca mediul să fie afectat, trebuie incluse prevederi adecvate privind pornirea, pierderile datorate funcționării necorespunzătoare, funcționarea necorespunzătoare, întreruperile temporare și încetarea definitivă a funcționării.

Autorizația mai poate cuprinde derogări temporare de la cerințele alineatului (4), în cazul în care un plan de reabilitare aprobat de către autoritatea competentă asigură faptul că aceste cerințe vor fi îndeplinite în termen de șase luni și dacă proiectul conduce la o reducere a poluării.

(7) Autorizația mai poate cuprinde alte condiții specifice în sensul prezentei directive, în cazul în care acestea sunt considerate necesare de către statul membru sau de către autoritatea competentă.

(8) Fără a aduce atingere obligației de a pune în aplicare o procedură de autorizare în conformitate cu prezenta directivă, statele membre pot stabili anumite cerințe pentru anumite categorii de instalații în cadrul unor norme obligatorii generale, în loc să le includă în condițiile individuale de autorizare, cu condiția asigurării unei abordări integrate și a unui nivel la fel de ridicat de protecție a mediului în ansamblul său.

Articolul 10

Cele mai bune tehnici disponibile și standardele de calitate a mediului

În cazul în care un standard de calitate a mediului impune cerințe mai stricte decât cele care pot fi îndeplinite prin utilizarea celor mai bune tehnici disponibile, autorizația prevede măsuri suplimentare specifice, fără a aduce atingere altor măsuri care pot fi luate pentru a se respecta standardele de calitate a mediului.

Articolul 11

Evoluția celor mai bune tehnici disponibile

Statele membre se asigură că autoritatea competentă urmărește sau este informată cu privire la progresul înregistrat în legătură cu cele mai bune tehnici disponibile.

Articolul 12

Modificări aduse instalațiilor de către operatori

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că operatorul informează autoritățile competente cu privire la orice modificare planificată a exploatării. După caz, autoritățile competente actualizează autorizația sau condițiile prevăzute de aceasta.

⁽¹⁾ JO L 275, 25.10.2003, p. 32. Directivă modificată prin Directiva 2004/101/CE (JO L 338, 13.11.2004, p. 18).

(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că nicio modificare substanțială planificată de către operator nu este efectuată fără eliberarea unei autorizații în conformitate cu prezenta directivă. Solicitarea unei autorizații și decizia luată de către autoritatea competentă trebuie să acopere acele părți ale instalației și acele aspecte menționate la articolul 6 care pot fi afectate de modificare. Dispozițiile relevante ale articolului 3, ale articolelor 6-10 și de la articolul 15 alineatele (1), (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 13

Revizuirea și actualizarea condițiilor de autorizare de către autoritatea competentă

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile competente revizuiesc periodic și, atunci când este necesar, actualizează condițiile de autorizare.

(2) Revizuirea are loc în oricare dintre situațiile următoare:

- (a) poluarea provocată de instalație este atât de semnificativă încât valorile-limită de emisie din autorizație trebuie să fie revizuite sau noi valori de acest tip trebuie incluse în autorizație;
- (b) anumite modificări semnificative asupra celor mai bune tehnici disponibile dau posibilitatea de a reduce considerabil emisiile, fără a implica costuri excesive;
- (c) siguranța operațională a proceselor sau a activității necesită utilizarea altor tehnici;
- (d) dispoziții noi ale legislației comunitare sau interne impun acest lucru.

Articolul 14

Respectarea condițiilor de autorizare

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că:

- (a) operatorul respectă condițiile de autorizare în exploatarea instalației;
- (b) operatorul informează periodic autoritatea competentă cu privire la rezultatele obținute prin monitorizarea emisiilor și fără întârziere asupra oricărui incident sau accident care afectează mediul în mod semnificativ;

(c) operatorii instalațiilor acordă reprezentanților autorității competente întreaga asistență necesară pentru a le da posibilitatea de a realiza orice fel de inspecții asupra instalației, de a preleva probe și pentru a obține orice informații necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta directivă.

Articolul 15

Accesul la informație și participarea publicului în cadrul procedurii de autorizare

(1) Statele membre se asigură că publicului interesat i se asigură posibilitatea efectivă de a participa încă de la început în cadrul procedurii de:

- (a) emitere a autorizațiilor pentru instalații noi;
- (b) emitere a unei autorizații pentru orice modificare substanțială;
- (c) actualizare a unei autorizații sau a condițiilor unei autorizații pentru o instalație în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) litera (a).

În scopul acestei participări se aplică procedura prevăzută în anexa V.

(2) Rezultatele monitorizării emisiilor, astfel cum sunt prevăzute de condițiile de autorizare menționate la articolul 9 și deținute de către autoritățile competente, sunt puse la dispoziția publicului.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică sub rezerva restricțiilor prevăzute la articolul 4 alineatele (1), (2) și (4) din Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ⁽¹⁾.

(4) După luarea unei decizii, autoritatea competentă informează publicul în conformitate cu procedurile adecvate și pune la dispoziția acestuia următoarele informații:

- (a) conținutul deciziei, inclusiv o copie a autorizației și a oricăror condiții și actualizări ulterioare; și
- (b) după examinarea observațiilor și a opiniilor exprimate de către publicul interesat, motivele și considerațiile pe care se bazează decizia, inclusiv informații privind procesul de participare a publicului.

⁽¹⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

Articolul 16

Accesul la justiție

(1) Statele membre se asigură că membrii publicului interesat au acces, în conformitate cu sistemul juridic intern aplicabil, la o cale de atac în fața unei instanțe sau a unui organism independent și imparțial instituit prin lege prin care să poată contesta, din punct de vedere al fondului sau al procedurii, legalitatea deciziilor, a acțiunilor sau a omisiunilor care intră sub incidența dispozițiilor privind participarea publicului din prezenta directivă, în cazul în care aceștia:

(a) au un interes suficient; sau

(b) susțin că li s-a încălcat un drept, atunci când dispozițiile de procedură administrativă ale unui stat membru impun această condiție preliminară.

(2) Statele membre stabilesc în ce stadiu pot fi contestate deciziile, acțiunile sau omisiunile.

(3) Statele membre stabilesc ceea ce înseamnă interes suficient și încălcarea unui drept în conformitate cu obiectivul de a acorda publicului interesat un acces larg la justiție. În acest sens, interesul oricărei organizații neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinește toate condițiile prevăzute de legislația internă este considerat suficient în sensul literei (a) a alineatului (1).

Se consideră că aceste organizații au drepturi care pot fi încălcate în sensul literei (b) a alineatului (1).

(4) Prevederile prezentului articol nu exclud posibilitatea unei căi de atac prealabile în fața unei autorități administrative și nu aduc atingere obligației de a epuiza toate căile de atac administrative înainte de a iniția o cale de atac judiciară, atunci când legislația internă prevede această obligație.

Orice astfel de procedură trebuie să fie corectă, echitabilă, rapidă și cu un cost care să nu fie prohibitiv.

(5) Pentru creșterea eficienței dispozițiilor prezentului articol, statele membre se asigură că informațiile practice privind accesul la căile de atac administrative și judiciare sunt puse la dispoziția publicului.

Articolul 17

Schimbul de informații

(1) În vederea realizării unui schimb de informații, statele membre iau măsurile necesare pentru a aduce la cunoștința Comisiei la intervale de trei ani și, prima dată, înainte de 30 aprilie 2001 datele reprezentative disponibile privind valorile-limită stabilite pe categorii specifice de activități conform anexei I și, după caz, cele mai bune tehnici disponibile cu care au fost determinate aceste valori, în special în conformitate cu articolul

9. Ulterior, datele se completează în conformitate cu procedurile stabilite la alineatul (3) din prezentul articol.

(2) Comisia organizează un schimb de informații între statele membre și sectoarele industriale vizate cu privire la cele mai bune tehnici disponibile, monitorizarea aferentă și progresul tehnicilor respective.

Comisia publică rezultatele schimburilor de informații la intervale de trei ani.

(3) La intervale de trei ani și pentru prima dată pentru perioada cuprinsă între 30 octombrie 1999 și 30 octombrie 2002 inclusiv, statele membre comunică informații Comisiei privind punerea în aplicare a prezentei directive sub forma unui raport. Acest raport se întocmește pe baza unui chestionar sau a unei scheme elaborate de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Directiva 91/692/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind aplicarea anumitor directive referitoare la mediu ⁽¹⁾. Chestionarul sau schema se trimit statelor membre cu șase luni înainte de începutul perioadei cuprinse în raport. Raportul este transmis Comisiei în termen de 9 luni de la încheierea perioadei de trei ani la care se referă.

Comisia publică un raport comunitar privind punerea în aplicare a directivei în termen de nouă luni de la primirea rapoartelor de la statele membre.

Comisia transmite raportul comunitar Parlamentului European și Consiliului însoțit de propuneri, dacă este necesar.

(4) Statele membre instituie sau desemnează autoritatea sau autoritățile care urmează a fi responsabile de schimbul de informații în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) și informează Comisia despre aceasta.

Articolul 18

Efectele transfrontaliere

(1) În cazul în care un stat membru are cunoștință de faptul că este posibil ca funcționarea unei instalații să aibă efecte negative semnificative asupra mediului din alt stat membru sau în cazul în care un stat membru care este posibil să fie afectat în mod semnificativ solicită acest lucru, statul membru pe al cărui teritoriu a fost depusă cererea de acordare a autorizației în conformitate cu articolul 4 sau articolul 12 alineatul (2) transmite celui alt stat membru orice informații solicitate sau puse la dispoziție în conformitate cu anexa V în același timp în care acestea sunt puse la dispoziția resortisanților săi. Aceste informații servesc drept bază a oricărei consultări necesare în cadrul relațiilor bilaterale dintre cele două state membre pe baze de reciprocitate și de echivalență.

⁽¹⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 48. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

(2) În cadrul relațiilor bilaterale, statele membre se asigură că, în cazurile menționate la alineatul (1), cererile sunt, de asemenea, puse la dispoziția publicului din statul membru care ar putea fi afectat cu suficient timp înainte, astfel încât să aibă dreptul de a formula observații înainte ca autoritatea competentă să adopte decizia.

(3) Rezultatele oricăror consultări în temeiul alineatelor (1) și (2) trebuie luate în considerare de către autoritatea competentă la luarea unei decizii cu privire la cererea de autorizare.

(4) Autoritatea competentă informează orice stat membru care a fost consultat în conformitate cu alineatul (1) asupra deciziei adoptate cu privire la cererea de autorizare și îi transmite informațiile menționate la articolul 15 alineatul (4). Statul membru în cauză ia măsurile necesare pentru a asigura punerea la dispoziția publicului interesat, într-o manieră corespunzătoare, a informațiilor respective pe teritoriul său.

Articolul 19

Valorile-limită de emisie la nivel comunitar

(1) În cazul în care s-a identificat nevoia de acțiune din partea Comunității, în special ca urmare a schimbului de informații menționat la articolul 17, la propunerea Comisiei, Parlamentul European și Consiliul stabilesc valorile-limită de emisie în conformitate cu procedurile prevăzute de tratat, pentru:

(a) categoriile de instalații menționate în anexa I, cu excepția depozitelor de deșeuri cuprinse la punctele 5.1 și 5.4 din anexa respectivă;

și

(b) substanțele poluante menționate în anexa III.

(2) În absența unor valori-limită de emisie stabilite la nivel comunitar în temeiul prezentei directive, valorile-limită de emisie relevante cuprinse în directivele enumerate în anexa II și în alte acte legislative comunitare se aplică în calitate de valori-limită minime de emisie în conformitate cu prezenta directivă pentru instalațiile menționate în anexa I.

(3) Fără a aduce atingere cerințelor prezentei directive, cerințele tehnice aplicabile depozitelor de deșeuri menționate

la punctele 5.1 și 5.4 din anexa I au fost stabilite prin Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri ⁽¹⁾.

Articolul 20

Dispoziții tranzitorii

(1) Dispozițiile Directivei 84/360/CEE, dispozițiile articolelor 4, 5 și ale articolului 6 alineatul (2) din Directiva 2006/11/CE, precum și dispozițiile relevante privind sistemele de autorizare din directivele menționate în anexa II se aplică, fără a aduce atingere excepțiilor prevăzute în Directiva 2001/80/CE, instalațiilor existente în privința activităților menționate în anexa I, atât timp cât măsurile impuse în temeiul articolului 5 din prezenta directivă sunt adoptate de către autoritățile competente.

(2) Dispozițiile relevante privind sistemele de autorizare din directivele enumerate în anexa II nu se aplică, în privința activităților menționate în anexa I, instalațiilor care nu sunt instalații existente în sensul articolului 2 punctul 4.

(3) Directiva 84/360/CEE se abrogă la data de 30 octombrie 2007.

La propunerea Comisiei, dacă este necesar, Consiliul sau Parlamentul European și Consiliul modifică dispozițiile relevante ale directivelor enumerate în anexa II pentru a le adapta la cerințele prezentei directive înainte de data de 30 octombrie 2007.

Articolul 21

Comunicarea

Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 22

Abrogare

Directiva 96/61/CE, astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa VI partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul național a directivelor, astfel cum sunt menționate în anexa VI partea B.

⁽¹⁾ JO L 182, 16.7.1999, p. 1. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VII.

Articolul 24

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 15 ianuarie 2008.

Articolul 23

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

J. LENARČIČ

ANEXA I

CATEGORIILE DE ACTIVITĂȚI INDUSTRIALE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 1

1. Instalațiile sau părți din instalațiile utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testarea de noi produse și procese nu intră în sfera de aplicare a prezentei directive.
2. Valorile de prag menționate mai jos se referă în general la capacități de producție sau la producție. În cazul în care un operator desfășoară mai multe activități care se încadrează în aceeași subcategorie în cadrul aceleiași instalații sau pe același amplasament, capacitățile acestor activități se însumează.

1. Industrii producătoare de energie

- 1.1. Instalații de ardere cu putere termică instalată de peste 50 MW

- 1.2. Rafinării de petrol și gaz

- 1.3. Cuptoare de cocs

- 1.4. Instalații de gazeificare și lichefiere a cărbunelui

2. Producția și transformarea metalelor

- 2.1. Instalații de prăjire și sinterizare a minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor cu conținut de sulf)

- 2.2. Instalații pentru producerea fontei sau a oțelului (topire primară sau secundară), inclusiv pentru turnarea continuă, cu o capacitate de peste 2,5 tone pe oră

- 2.3. Instalații pentru prelucrarea metalelor feroase:

- (a) laminoare la cald cu o capacitate de peste 20 de tone de oțel brut pe oră

- (b) forjă cu ciocane a căror capacitate este mai mare de 50 KJ pe ciocan, iar puterea calorică folosită este mai mare de 20 MW

- (c) aplicarea de straturi protectoare de metal topit cu un flux de intrare de peste 2 tone de oțel brut pe oră

- 2.4. Turnătorii de metale feroase cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi

- 2.5. Instalații

- (a) pentru producerea de metale neferoase brute din minereuri, concentrate sau materii prime secundare prin procese metalurgice, chimice sau electrolitice

- (b) pentru topirea, inclusiv a aliajelor, a metalelor neferoase, inclusiv a produselor recuperate (rafinare, turnătorie de metale etc.), cu o capacitate de topire de peste 4 tone pe zi pentru plumb și cadmiu sau 20 de tone pe zi pentru celelalte metale

- 2.6. Instalații pentru tratarea suprafețelor metalelor și a materialelor plastice prin procese electrolitice sau chimice în care volumul cuvelor de tratare este mai mare de 30 m³

3. Industria minereurilor

- 3.1. Instalații pentru producerea clincherului de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 500 tone pe zi sau a varului în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi

- 3.2. Instalații pentru producerea azbestului și pentru fabricarea de produse pe bază de azbest

- 3.3. Instalații pentru fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi
- 3.4. Instalații pentru topirea substanțelor minerale, inclusiv pentru producerea de fibre minerale, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi
- 3.5. Instalații pentru fabricarea produselor de ceramică prin ardere, în special țigle, cărămizi, cărămizi refractare, plăci ceramice (gresie, faianță), obiecte din ceramică sau porțelan, cu o capacitate de producție de peste 75 de tone pe zi și/sau cu o capacitate a cuptorului de peste 4 m³ și cu o densitate de așezare în cuptor de peste 300 kg/m³

4. Industria chimică

Producția, în sensul categoriilor de activități prevăzute în această secțiune, reprezintă producția la scară industrială prin prelucrarea chimică a substanțelor sau a grupurilor de substanțe menționate la punctele 4.1-4.6

4.1. Instalații chimice pentru producerea compuşilor chimici organici de bază, cum sunt:

- (a) hidrocarburile simple (liniare sau ciclice, saturate sau nesaturate, alifactice sau aromatice)
- (b) hidrocarburile cu conținut de oxigen, cum sunt alcoolii, aldehidele, cetonele, acizii carboxilici, esterii, acetații, eterii, peroxizii, rășinile epoxidice
- (c) hidrocarburile sulfuroase
- (d) hidrocarburile azotoase, cum sunt aminele, amidele, compușii nitriți, compușii nitro sau compușii nitrați, nitrilii, cianații, izocianurile
- (e) hidrocarburi cu conținut de fosfor
- (f) hidrocarburi halogenate
- (g) compuși organometalici
- (h) materiale plastice de bază (polimeri, fibre sintetice și fibre din celuloză)
- (i) cauciucuri sintetice
- (j) vopsele și pigmenți
- (k) agenți de suprafață activi și surfactanți

4.2. Instalații chimice pentru producerea de compuși chimici anorganici de bază, cum sunt:

- (a) gazele, cum sunt amoniacul, clorul sau acidul clorhidric, fluorul sau acidul fluorhidric, oxizii de carbon, compușii sulfului, oxizii de azot, hidrogenul, dioxidul de sulf, clorura de carbonil
- (b) acizii, cum sunt acidul cromic, acidul hidrofluoric, acidul fosforic, acidul azotic, acidul clorhidric, acidul sulfuric, oleumul și acizii ai sulfului
- (c) bazele, cum sunt hidroxidul de amoniu, hidroxidul de potasiu, hidroxidul de sodiu
- (d) sărurile, cum sunt clorura de amoniu, cloratul de potasiu, carbonatul de potasiu, carbonatul de sodiu, perboratul, azotat de argint
- (e) nemetalele, oxizii metalici sau alți compuși anorganici, cum sunt carbura de calciu, siliciul, carbura de siliciu

- 4.3. Instalații chimice pentru producerea de îngrășăminte pe bază de fosfor, azot sau potasiu (îngrășăminte simple sau compuse)
- 4.4. Instalații chimice pentru fabricarea de produse pe bază de plante pentru îngrijirea sănătății și a biocidelor
- 4.5. Instalații care utilizează procese chimice sau biologice pentru fabricarea produselor farmaceutice de bază
- 4.6. Instalații chimice pentru producerea de explozivi

5. Gestionarea deșeurilor

Fără a aduce atingere articolului 11 din Directiva 2006/12/CE sau articolului 3 din Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase ⁽¹⁾:

- 5.1. Instalațiile pentru eliminarea sau recuperarea deșeurilor periculoase stabilite în lista prevăzută la articolul 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE, astfel cum este prevăzut în anexele II A și II B (operațiunile R1, R5, R6, R8 și R9) la Directiva 2006/12/CE și în Directiva 75/439/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind eliminarea uleiurilor uzate ⁽²⁾, cu o capacitate de peste 10 tone pe zi
- 5.2. Instalațiile pentru incinerarea deșeurilor urbane (deșeuri menajere, precum și deșeuri similare provenind din activități comerciale, industriale și instituționale), cu o capacitate de peste 3 tone pe oră
- 5.3. Instalațiile pentru eliminarea deșeurilor nepericuloase prevăzute în anexa II A la Directiva 2006/12/CE la pozițiile D8 și D9, cu o capacitate de peste 50 de tone pe zi
- 5.4. Depozitele de deșeuri care primesc peste 10 tone pe zi sau cu o capacitate totală de peste 25 000 de tone, cu excepția depozitelor de deșeuri pentru deșeuri inerte

6. Alte activități

- 6.1. Instalații industriale pentru producerea de:

- (a) celuloză din lemn și din alte materiale fibroase

- (b) hârtie și carton cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi

- 6.2. Instalații pentru pretratarea (operațiuni de tip spălare, înălbire, mercerizare) sau vopsirea fibrelor sau a textilelor cu capacitatea de tratare de peste 10 tone pe zi

- 6.3. Instalații pentru tăbăcirea pieilor și blănurilor cu capacitatea de tratare de peste 12 tone de produse finite pe zi

- 6.4. (a) Abatoare cu o capacitate de prelucrare de carcase de peste 50 de tone pe zi

- (b) Tratarea și prelucrarea în vederea realizării de produse alimentare din:

- materii prime de origine animală (altele decât laptele) cu o capacitate de producție de produse finite de peste 75 de tone pe zi

- materii prime de origine vegetală cu o capacitate de producție de produse finite de peste 300 de tone pe zi (valoare medie trimestrială)

- (c) Tratarea și prelucrarea laptelui, dacă cantitatea de lapte primită este mai mare de 200 tone pe zi (valoare medie anuală)

⁽¹⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 20. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).

⁽²⁾ JO L 194, 25.7.1975, p. 23. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 332, 28.12.2000, p. 91).

- 6.5. Instalații pentru eliminarea sau reciclarea carcaselor de animale și a deșeurilor animale cu o capacitate de tratare de peste 10 tone pe zi
- 6.6. Instalații pentru creșterea intensivă a păsărilor și a porcilor cu capacități de peste:
- (a) 40 000 de locuri pentru păsări
 - (b) 2 000 de locuri pentru porci de producție (peste 30 kg), sau
 - (c) 750 de locuri pentru scroafe
- 6.7. Instalații pentru tratarea suprafețelor, a obiectelor sau a produselor utilizând solvenți organici, mai ales pentru apretare, imprimare, acoperire, degresare, impermeabilizare, dimensionare, vopsire, curățare sau impregnare cu o capacitate de consum de peste 150 kg pe oră sau de peste 200 de tone pe an
- 6.8. Instalații pentru producerea de grafit (cărbune greu fuzibil) sau de electrografit prin incinerare sau grafitizare
-

ANEXA II

LISTA DIRECTIVELOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 19 ALINEATELE (2) ȘI (3) ȘI LA ARTICOLUL 20

1. Directiva 87/217/CEE a Consiliului din 19 martie 1987 privind prevenirea și reducerea poluării mediului cu azbest
2. Directiva 82/176/CEE a Consiliului din 22 martie 1982 privind valorile-limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din sectorul electrolizei cloralkanilor
3. Directiva 83/513/CEE a Consiliului din 26 septembrie 1983 privind valorile-limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de cadmiu
4. Directiva 84/156/CEE a Consiliului din 8 martie 1984 privind valorile-limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din alte sectoare industriale decât cel al electrolizei cloralkanilor
5. Directiva 84/491/CEE a Consiliului din 9 octombrie 1984 privind valorile-limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de hexaclorciclohexan
6. Directiva 86/280/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind valorile-limită și obiectivele de calitate pentru evacuările anumitor substanțe periculoase incluse în lista I din anexa la Directiva 76/464/CEE
7. Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor
8. Directiva 92/112/CEE a Consiliului din 15 decembrie 1992 privind procedurile de armonizare a programelor de reducere, în vederea eliminării, a poluării cauzate de deșeurile din industria dioxidului de titan
9. Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari
10. Directiva 2006/11/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase deversate în mediul acvatic al Comunității
11. Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile
12. Directiva 75/439/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind eliminarea uleiurilor uzate
13. Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase
14. Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri

ANEXA III

**LISTĂ ORIENTATIVĂ A PRINCIPALELOR SUBSTANȚE POLUANTE CARE TREBUIE AVUTE ÎN VEDERE
DACĂ AU RELEVANȚĂ PENTRU STABILIREA VALORILOR-LIMITĂ DE EMISIE****Aer**

1. Dioxid de sulf și alți compuși ai sulfului
2. Oxizi de azot și alți compuși ai azotului
3. Monoxid de carbon
4. Compuși organici volatili
5. Metale și compuși ai metalelor
6. Pulberi
7. Azbest (particule în suspensie, fibre)
8. Clor și compuși ai clorului
9. Fluor și compuși ai fluorului
10. Arsen și compuși ai arsenului
11. Cianuri
12. Substanțe și preparate la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene sau a proprietăților care pot afecta reproducerea prin aer
13. Policlorodibenzodioxine și policlorodibenzofurani

Apă

1. Compuși organohalogenati și substanțe care pot forma astfel de compuși în mediul acvatic
 2. Compuși organofosforici
 3. Compuși organostanici
 4. Substanțe și preparate cu privire la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene sau a proprietăților care pot afecta reproducerea în sau prin mediul acvatic
 5. Hidrocarburi persistente și substanțe organice toxice persistente și bioacumulabile
 6. Cianuri
 7. Metale și compuși ai metalelor
 8. Arsen și compuși ai arsenului
 9. Substanțe biocide și produse fitosanitare
 10. Particule în suspensie
 11. Substanțe care contribuie la eutrofizare (în special nitrați și fosfați)
 12. Substanțe cu o influență nefavorabilă asupra balanței de oxigen (și care pot fi măsurate cu ajutorul parametrilor CBO, CCO etc.)
-

ANEXA IV

Considerații care trebuie avute în vedere în general sau în cazuri specifice la determinarea celor mai bune tehnici disponibile, în conformitate cu definiția de la articolul 2 alineatul (12), ținându-se seama de potențialele costuri și beneficii ale unei măsuri și de principiile de precauție și prevenire:

1. utilizarea de tehnologii care produc cantități reduse de deșeuri;
 2. utilizarea unor substanțe mai puțin periculoase;
 3. promovarea recuperării și a reciclării substanțelor generate și utilizate în procesul tehnologic, precum și a deșeurilor, dacă este posibil;
 4. procese, echipamente sau metode de operare comparabile, testate cu succes la scară industrială;
 5. progrese ale tehnologiei și ale cunoștințelor științifice;
 6. natura, efectele și volumul emisiilor respective;
 7. datele de intrare în funcțiune a instalațiilor noi sau existente;
 8. intervalul de timp necesar pentru introducerea celei mai bune tehnici disponibile;
 9. consumul și natura materiilor prime (inclusiv apa) utilizate în procesul tehnologic și eficiența energetică;
 10. necesitatea de a preveni sau de a reduce la minimum impactul global al emisiilor asupra mediului și riscurile pentru mediu;
 11. necesitatea de a preveni accidentele și de a reduce consecințele acestora asupra mediului;
 12. informațiile publicate de Comisie în temeiul articolului 17 alineatul (2) al doilea paragraf sau de către organizațiile internaționale.
-

ANEXA V

PARTICIPAREA PUBLICULUI LA LUAREA DECIZIILOR

1. Publicul este informat (prin anunțuri publice sau prin alte mijloace adecvate, precum mijloacele electronice, în cazul în care sunt disponibile) la începutul procedurii de luare a unei decizii sau cel târziu atunci când pot fi furnizate informațiile în limite rezonabile cu privire la următoarele aspecte:
 - (a) cererea de acordare a unei autorizații sau, după caz, propunerea de actualizare a unei autorizații sau a condițiilor de acordare a unei autorizații în conformitate cu articolul 15 alineatul (1), inclusiv descrierea elementelor menționate la articolul 6 alineatul (1);
 - (b) după caz, faptul că o decizie face obiectul unei evaluări a impactului asupra mediului la nivel național sau transfrontalier sau al consultărilor între statele membre în conformitate cu articolul 18;
 - (c) informații privind autoritățile competente responsabile de luarea deciziei, cele de la care pot fi obținute informații relevante, cele cărora le pot fi prezentate observații sau întrebări, precum și informații privind termenele pentru transmiterea observațiilor și a întrebărilor;
 - (d) natura posibilelor decizii sau, în cazul în care acesta există, proiectul de decizie;
 - (e) după caz, informații privind propunerea de actualizare a unei autorizații sau a condițiilor de acordare a unei autorizații;
 - (f) o precizare a orelor și a locurilor sau a mijloacelor prin care vor fi oferite informațiile relevante;
 - (g) informații privind sistemele de participare a publicului și de consultare instituite în conformitate cu punctul 5.
 2. Statele membre se asigură că următoarele elemente sunt puse la dispoziția publicului interesat în termene rezonabile:
 - (a) în conformitate cu legislația internă, principalele rapoarte și îndrumări emise pentru autoritatea sau autoritățile competente în momentul în care publicul interesat este informat în conformitate cu punctul 1;
 - (b) în conformitate cu dispozițiile Directivei 2003/4/CE, alte informații decât cele menționate la punctul 1 care sunt relevante pentru decizia adoptată în conformitate cu articolul 8 și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat în conformitate cu punctul 1.
 3. Publicul interesat are dreptul de a transmite autorității competente observațiile și opiniile sale înainte de adoptarea unei decizii.
 4. Rezultatele consultării efectuate în conformitate cu prezenta anexă trebuie luate în considerare în mod corespunzător la luarea deciziei.
 5. Modalitățile detaliate de informare a publicului (de exemplu, lipirea unor afișe pe o anumită rază sau publicarea în ziarele locale) și de consultare a publicului interesat (de exemplu, prin depunerea de materiale în scris sau prin anchete publice) se stabilesc de către statele membre. Trebuie prevăzute termene rezonabile pentru diferitele etape, care să ofere suficient timp pentru informarea publicului și pentru ca publicul interesat să se poată pregăti și pentru a participa efectiv la adoptarea deciziilor privind mediul în conformitate cu dispozițiile din prezenta anexă.
-

ANEXA VI

PARTEA A

Directiva abrogată cu modificările succesive ale acesteia (menționate la articolul 22)

Directiva 96/61/CE a Consiliului
(JO L 257, 10.10.1996, p. 26)

Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 156, 25.6.2003, p. 17)

numai articolul 4 și anexa II

Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 275, 25.10.2003, p. 32)

numai articolul 26

Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului
(JO L 284, 31.10.2003, p. 1)

numai punctul 61 din anexa III

Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului
(JO L 33, 4.2.2006, p. 1)

numai articolul 21 alineatul (2)

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul național (menționate la articolul 22)

Directiva	Data-limită de transpunere
96/61/CE	30 octombrie 1999
2003/35/CE	25 iunie 2005
2003/87/CE	31 decembrie 2003

ANEXA VII

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 96/61/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 cuvinte introductive	Articolul 2 cuvinte introductive
Articolul 2 alineatele (1)-(9)	Articolul 2 alineatele (1)-(9)
Articolul 2 alineatul (10) litera (a)	Articolul 2 alineatul (10)
Articolul 2 alineatul (10) litera (b)	Articolul 2 alineatul (11)
Articolul 2 alineatul (11) primul paragraf formula introductivă	Articolul 2 alineatul (12) primul paragraf formula introductivă
Articolul 2 alineatul (11) primul paragraf prima liniuță	Articolul 2 alineatul (12) primul paragraf litera (a)
Articolul 2 alineatul (11) primul paragraf a doua liniuță	Articolul 2 alineatul (12) primul paragraf litera (b)
Articolul 2 alineatul (11) primul paragraf a treia liniuță	Articolul 2 alineatul (12) primul paragraf litera (c)
Articolul 2 alineatul (11) al doilea paragraf	Articolul 2 alineatul (12) al doilea paragraf
Articolul 2 alineatul (12)	Articolul 2 alineatul (13)
Articolul 2 alineatul (13)	Articolul 2 alineatul (14)
Articolul 2 alineatul (14)	Articolul 2 alineatul (15)
Articolul 3 primul paragraf	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 3 al doilea paragraf	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf formula introductivă	Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf formula introductivă
Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf liniuțele 1-10	Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(j)
Articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (2)
Articolele 7-12	Articolele 7-12
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2) formula introductivă	Articolul 13 alineatul (2) formula introductivă
Articolul 13 alineatul (2) liniuțele 1-4	Articolul 13 alineatul (2) literele (a)-(d)
Articolul 14 formula introductivă	Articolul 14 formula introductivă
Articolul 14 prima, a doua și a treia liniuță	Articolul 14 literele (a), (b) și (c)
Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf formula introductivă	Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf formula introductivă
Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf prima, a doua și a treia liniuță	Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c)
Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (2)
Articolul 15 alineatul (4)	Articolul 15 alineatul (3)
Articolul 15, alineatul (5)	Articolul 15 alineatul (4)
Articolul 15a primul paragraf cuvinte introductive și de încheiere	Articolul 16 alineatul (1)
Articolul 15a primul paragraf literele (a) și (b)	Articolul 16 alineatul (1) literele (a) și (b)

Directiva 96/61/CE	Prezenta directivă
Articolul 15a al doilea paragraf	Articolul 16 alineatul (2)
Articolul 15a al treilea paragraf prima și a doua teză	Articolul 16 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 15a al treilea paragraf a treia teză	Articolul 16 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 15a al patrulea paragraf	Articolul 16 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 15a al cincilea paragraf	Articolul 16 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 15a al șaselea paragraf	Articolul 16 alineatul (5)
Articolul 16	Articolul 17
Articolul 17	Articolul 18
Articolul 18 alineatul (1) cuvinte introductive și de încheiere	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 18 alineatul (1) prima și a doua liniuță	Articolul 19 alineatul (1) literele (a) și (b)
Articolul 18 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 19 alineatul (2)
Articolul 18 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 19 alineatul (3)
Articolul 19	—
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 20 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 20 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 20 alineatul (3) al doilea paragraf	—
Articolul 20 alineatul (3) al treilea paragraf	Articolul 20 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 21 alineatul (1)	—
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 21
—	Articolul 22
Articolul 22	Articolul 23
Articolul 23	Articolul 24
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Anexa II
Anexa III	Anexa III
Anexa IV	Anexa IV
Anexa V	Anexa V
—	Anexa VI
—	Anexa VII